

Art. 10. Przepisy art. 119 ust. 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie mają zastosowania do wypłat transferowych dokonywanych w związku z przystąpieniem członka otwartego funduszu do innego otwartego funduszu na podstawie umowy z tym funduszem zawartej przed dniem 1 kwietnia 2004 r. Do wypłat transferowych, o których mowa w zdaniu poprzednim, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Środki zgromadzone na rachunku rezerwowym określonym w art. 181 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy, w dniu wejścia w życie ustawy są przenoszone na rachunek części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego w otwartym funduszu do wysokości stanowiącej równowartość 0,4 % wartości aktywów funduszu. Pozostałe środki podlegają wycofaniu przez powszechne towarzystwo emerytalne dnia 7 kwietnia 2004 r. Wycofanie kwoty nadwyżki następuje w gotówce i skutkuje zmniejszeniem ilości jednostek rozrachunkowych.

Art. 12. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy otwarte fundusze emerytalne dostosują swoje statuty do przepisów niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W wyniku zmiany statutu, o której mowa w ust. 1, wysokość opłaty, o której mowa w art. 134 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz art. 6 niniejszej ustawy, pobieranej od składek dotychczasowych członków otwartych funduszy nie może zostać podwyższona. W przypadku gdy statut funduszu uzależnia wysokość opłaty od upływu czasu, dopuszczalna jest zmiana statutu, w wyniku której pobierana będzie opłata nie wyższa niż opłata pobierana w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Wobec dotychczasowych członków otwartego funduszu nie stosuje się przepisu art. 135 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. W okresie do dnia 31 grudnia 2013 r. otwarty fundusz może podwyższyć wysokość opłaty pobieranej w formie potrącenia określonej procentowo kwoty z wpłaconych składek, określonej w statucie otwartego funduszu w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z art. 6 niniejszej ustawy.

Art. 14. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych oraz mogą być zmieniane na podstawie upoważnienia w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. Ogłoszenie tekstu jednolitego ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych nastąpi w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 76 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2003 r.;
- 2) art. 1 pkt 46, 58—60, 63, 64 oraz art. 3 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;
- 3) art. 1 pkt 3 lit. b, pkt 10, 22, 34, 42, 44, 45, 49, 53 lit. b, pkt 54—57, 69—71, 73, 79, art. 3 pkt 2 oraz art. 6 i 7, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2004 r.;
- 4) art. 1 pkt 74, 75, 76 lit. a, pkt 77 oraz 80—85, które wchodzi w życie z dniem 7 kwietnia 2004 r.;
- 5) art. 1 pkt 12, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
- 6) art. 1 pkt 89, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2005 r.;
- 7) art. 1 pkt 78, który wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2005 r.;
- 8) art. 1 pkt 53 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1652

USTAWA

z dnia 29 sierpnia 2003 r.

o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz zmianie niektórych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718 i Nr 130, poz. 1188) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 22 stycznia 2000 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. — Prawo o miarach oraz ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

- 1) w art. 1:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zasady funkcjonowania systemu oceny zgodności z zasadniczymi i szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi wyrobów;”,
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zasady działania systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu.”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zasady dopuszczania do obrotu i stosowania w budownictwie wyrobów budowlanych określają odrębne przepisy.”;
- 2) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przepisy określające zasadnicze i szczegółowe wymagania dotyczące wyrobów;”;
- 3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu obejmuje:

 - 1) kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań;
 - 2) postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami;
 - 3) monitorowanie systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu.”;
- 4) w art. 5:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wprowadzeniu do obrotu — należy przez to rozumieć przekazanie po raz pierwszy wyrobu użytkownikowi, konsumentowi bądź sprzedawcy przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera;”,
 - b) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) upoważnionym przedstawicieli — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w Unii Europejskiej, wyznaczoną przez producenta do działania w jego imieniu;

6) jednostce kontrolującej — należy przez to rozumieć jednostkę dokonującą sprawdzenia projektu wyrobu, wyrobu lub procesu jego wytwarzania oraz ustalenia ich zgodności z zasadniczymi lub szczegółowymi wymaganiami;”,
 - c) pkt 8—10 otrzymują brzmienie:

„8) certyfikacji — należy przez to rozumieć działanie jednostki certyfikującej, wykazujące, że należycie zidentyfikowany wyrób lub proces jego wytwarzania są zgodne z zasadniczymi lub szczegółowymi wymaganiami;

9) certyfikacie zgodności — należy przez to rozumieć dokument wydany przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą, potwierdzający, że wyrób i proces jego wytwarzania są zgodne z zasadniczymi wymaganiami;

10) deklaracji zgodności — należy przez to rozumieć oświadczenie producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela stwierdzające na jego wyłączną odpowiedzialność, że wyrób jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami;”,
 - d) pkt 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„14) normach zharmonizowanych — należy przez to rozumieć normy krajowe wprowadzające normy europejskie opracowane i zatwierdzone przez europejskie organizacje normalizacyjne na podstawie mandatu udzielonego przez Komisję Europejską, których numery i tytuły zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;

15) dyrektywach nowego podejścia — należy przez to rozumieć dyrektywy Wspólnoty Europejskiej, uchwalone zgodnie z zasadami zawartymi w uchwale Rady Unii Europejskiej z dnia 7 maja 1985 r., w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej oraz normalizacji;”,
 - e) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) szczegółowych wymaganiami — należy przez to rozumieć wymagania, które powinien spełniać wyrób wprowadzany do obrotu, określone w innych aktach prawnych Wspólnoty Europejskiej niż dyrektywy nowego podejścia.”,
 - f) uchyla się pkt 18;
- 5) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzane do obrotu wyroby podlegają ocenie zgodności z:

 - 1) zasadniczymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 albo
 - 2) szczegółowymi wymaganiami określonymi w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 10 ust. 1;
 - 3) zasadniczymi i szczegółowymi wymaganiami określonymi w odrębnych ustawach.”;
- 6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Podczas dokonywania oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami wyrób może być poddawany:

 - 1) badaniom przez:
 - a) producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, jeżeli nie jest wymagane przeprowadzenie badań przez laboratorium niezależne od dostawcy i odbiorcy,

- b) notyfikowane laboratorium, jeżeli jest wymagane przeprowadzenie badań przez laboratorium niezależne od dostawcy i odbiorcy;
- 2) sprawdzeniu zgodności z zasadniczymi wymaganiami — przez notyfikowaną jednostkę kontrolującą;
- 3) certyfikacji — przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą.
2. Pozytywny wynik oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami dokonywanej przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą stanowi podstawę do wydania producentowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi certyfikatu zgodności.”;
- 7) w art. 8:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, który poddał wyrób lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami i potwierdził ich zgodność, wystawia deklarację zgodności lub umieszcza oznakowanie CE, zgodnie z wymaganiami określonymi w dyrektywach nowego podejścia.”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Zabrania się wprowadzania do obrotu wyrobów nieposiadających oznakowania CE, jeżeli zgodnie z aktami prawnymi wdrażającymi dyrektywy nowego podejścia wyroby te podlegają wyłącznie oznakowaniu CE.”;
- 8) art. 9 i 10 otrzymują brzmienie:
- „Art. 9. 1. Minister właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności określi, w drodze rozporządzeń, zasadnicze wymagania dla wyrobów podlegających ocenie zgodności oraz procedury oceny zgodności, biorąc pod uwagę rodzaje wyrobów oraz stopień stwarzanych przez nie zagrożeń, a także inne wymagania zawarte w dyrektywach nowego podejścia.
2. Minister właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności określi, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, w szczególności metody badań, sposób oznakowania wyrobów oraz wzór znaku.
- Art. 10. 1. Minister właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności może określić, w drodze rozporządzeń, szczegółowe wymagania dla wyrobów, które mogą stwarzać zagrożenie albo służyć ochronie lub ratowaniu życia, zdrowia, mienia lub środowiska, biorąc pod uwagę rodzaje wyrobów oraz stopień stwarzanych przez nie zagrożeń, a także inne wymagania zawarte w innych aktach prawnych Wspólnoty Europejskiej niż dyrektywy nowego podejścia.
2. Minister właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności, wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1, określi, w zależności od rodzaju wyrobów, w szczególności sposoby identyfikacji i oznakowania wyrobów oraz warunki i tryb przeprowadzania badań.”;
- 9) uchyla się art. 11;
- 10) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12. Domniemywa się, że wyroby, na których umieszczono oznakowanie CE lub dla których sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnienie zasadniczych wymagań w innych krajach niż Rzeczpospolita Polska, są zgodne z zasadniczymi wymaganiami określonymi w obowiązujących przepisach.”;
- 11) w art. 13:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza, co najmniej raz na kwartał, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” numery i tytuły nowo ustanowionych norm zharmonizowanych wraz z tytułami aktów prawnych wdrażających dyrektywy nowego podejścia i miejscem ich publikacji.”,
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza raz na 12 miesięcy, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” numery i tytuły ustanowionych w danym roku norm zharmonizowanych wraz z tytułami aktów prawnych wdrażających dyrektywy nowego podejścia i miejscem ich publikacji.”;
- 12) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:
- „Art. 13a. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel są obowiązani przechowywać dokumentację dotyczącą wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności.”;
- 13) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Centrum Akredytacji, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, jest obowiązane do zawiadomienia wnioskującej jednostki certyfikującej, kontrolującej lub laboratorium o udzieleniu bądź odmowie udzielenia akredytacji.”;
- 14) w art. 16:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Cofnięcie akredytacji następuje w przypadku nieusunięcia przez akredytowaną jednostkę certyfikującą lub kontrolującą albo akredyto-

wane laboratorium przyczyn będących podstawą zawieszenia akredytacji.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Centrum Akredytacji jest obowiązane informować ministrów i kierowników urzędów centralnych właściwych ze względu na przedmiot oceny zgodności o ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu akredytacji jednostce notyfikowanej.”;

15) w art. 29 uchyla się ust. 4;

16) w art. 36 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministrów i kierowników urzędów centralnych właściwych ze względu na przedmiot akredytacji, po uzyskaniu pozytywnej opinii Centrum Akredytacji o zgłoszonych kandydatach, w drodze zarządzenia, powołuje i odwołuje członków Komitetu Odwoławczego.”;

17) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za czynności związane z:

- 1) obowiązkową oceną zgodności wyrobów,
 - 2) badaniami na potrzeby oceny zgodności wyrobów,
 - 3) certyfikacją,
 - 4) sprawdzaniem zgodności wyrobów z wymaganiami, dokonywane przez notyfikowane jednostki kontrolujące,
 - 5) akredytacją jednostek certyfikujących, jednostek kontrolujących i laboratoriów
- pobiera się opłaty.”;

18) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu”;

19) art. 38 i 39 otrzymują brzmienie:

„Art. 38. 1. System kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, zwany dalej „systemem”, tworzą Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, i organy wymienione w ust. 2 i 3, zwane dalej „organami wyspecjalizowanymi”.

2. Kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań prowadzi:

- 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;
- 2) inspektorzy pracy;
- 3) Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty;
- 4) organy Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;

6) organy nadzoru budowlanego;

7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;

8) dyrektorzy urzędów morskich.

3. Postępowania w zakresie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami prowadzą:

1) Główny Inspektor Inspekcji Handlowej;

2) okręgowy inspektor pracy;

3) Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty;

4) wojewódzki inspektor ochrony środowiska;

5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;

6) organy nadzoru budowlanego;

7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;

8) dyrektorzy urzędów morskich.

Art. 39. 1. Prezes UOKiK jest organem monitorującym system.

2. Do zadań Prezesa UOKiK należy:

1) współpraca z organami wyspecjalizowanymi;

2) opiniowanie okresowych planów kontroli przeprowadzanych przez organy wyspecjalizowane;

3) przekazywanie organom wyspecjalizowanym informacji wskazujących, że wyrób wprowadzony do obrotu nie spełnia zasadniczych wymagań;

4) prowadzenie rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, zwanego dalej „rejestrem”, oraz gromadzenie informacji dotyczących systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu.

3. Do zadań organów wyspecjalizowanych należy:

1) prowadzenie kontroli spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań i niezwłoczne informowanie Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzanych kontroli;

2) prowadzenie postępowań w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami i przekazywanie Prezesowi UOKiK informacji o wszczęciu i zakończeniu tych postępowań;

3) niezwłoczne przekazywanie Prezesowi UOKiK kopii wydanych decyzji;

4) współpraca z Prezesem UOKiK;

- 5) przedstawianie Prezesowi UOKiK do zaopiniowania okresowych planów kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu;
- 6) sporządzanie i przekazywanie Prezesowi UOKiK rocznych sprawozdań z przeprowadzanych kontroli.”;

20) po art. 39 dodaje się art. 39a i 39b w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Prezes UOKiK prowadzi rejestr.

2. W rejestrze są gromadzone w szczególności:

1) dane umożliwiające identyfikację wyrobu;

2) informacje o:

a) rodzaju i zakresie niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami,

b) środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami,

c) zagrożeniach, jakie może spowodować wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami, wraz z określeniem tych zagrożeń.

3. Prezes UOKiK dokonuje wpisów do rejestru w przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 41c ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3.

4. Prezes UOKiK, na wniosek organu wyspecjalizowanego lub z urzędu, usuwa wpis w rejestrze, w przypadku gdy:

1) osoba wprowadzająca wyrób do obrotu udowodni, że wycofała z obrotu wszystkie egzemplarze wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami; wpis usuwa się nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od zakończenia kontroli, o której mowa w art. 40 ust. 1;

2) niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami zostały usunięte; wpis usuwa się nie wcześniej niż przed upływem 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 41b ust. 2 i art. 41c ust. 9.

5. Informacje zawarte w rejestrze są publicznie dostępne.

6. Prezes UOKiK może w każdym czasie podać do publicznej wiadomości informacje zawarte w rejestrze.

7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia rejestru, mając na względzie w szczególności zapewnienie prawidłowości działania rejestru.

Art. 39b. 1. Prezes UOKiK gromadzi informacje dotyczące systemu, w szczególności

dotyczące wyników kontroli i prowadzonych postępowań.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się organom wyspecjalizowanym i organom celnym.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób przepływu informacji pomiędzy Prezesem UOKiK, organami wyspecjalizowanymi oraz organami celnymi,

2) wzory formularzy stosowanych przy gromadzeniu informacji dotyczących funkcjonowania systemu

— mając na względzie potrzebę monitorowania systemu.”;

21) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Organy wyspecjalizowane prowadzą kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych wymagań, zwaną dalej „kontrolą”, z urzędu lub na wniosek Prezesa UOKiK.

2. W kontroli prowadzonej przez organ wyspecjalizowany może uczestniczyć, za jego zgodą, pracownik UOKiK upoważniony przez Prezesa UOKiK, do czynności którego stosuje się przepisy niniejszego rozdziału dotyczące osoby kontrolującej.

3. Do kontroli prowadzonej przez organy wyspecjalizowane, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się przepisy dotyczące zakresu działania tych organów.”;

22) po art. 40 dodaje się art. 40a—40m w brzmieniu:

„Art. 40a. Podmioty wymienione w art. 4, a także sprzedawcy wyrobów podlegających ocenie zgodności są obowiązani współdziałać, z należytą starannością, z organami wyspecjalizowanymi, w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania.

Art. 40b. 1. Organy wyspecjalizowane przeprowadzają kontrolę u podmiotów objętych zakresem kontroli, zwanych dalej „kontrolowanymi”.

2. Kontrolowany oraz inne podmioty posiadające dowody lub informacje niezbędne do ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania, są obowiązani do przekazania tych dowodów i udzielania informacji na żądanie organu prowadzącego kontrolę.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać:

1) określenie rodzaju dowodów oraz rodzaju i zakresu informacji, którego dotyczy;

- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) określenie terminu udostępnienia dowodów lub udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o skutkach nieudostępnienia żądanych dowodów lub informacji albo udostępnienia dowodów lub informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 40c. 1. Jeżeli kontrolowany lub podmioty, o których mowa w art. 40b ust. 2, nie udzielą informacji lub nie współdziałają w toku kontroli, ustaleń dokonuje się na podstawie dowodów, danych lub informacji dostępnych organowi wyspecjalizowanemu przeprowadzającemu kontrolę.

2. Jeżeli kontrolowany lub podmioty, o których mowa w art. 40b ust. 2, przedstawią wprowadzające w błąd lub nieprawdziwe dowody, dane lub informacje, organ wyspecjalizowany przeprowadzający kontrolę pomija je przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.
3. Kontrolowanego lub podmioty, o których mowa w art. 40b ust. 2, informuje się o skutkach działań określonych w ust. 1 i 2.

Art. 40d. 1. Informacje uzyskane w toku kontroli przez organ wyspecjalizowany nie podlegają ujawnieniu, pod warunkiem że przekazujący je wskaże przyczynę, dla której wnioskuje o ich nieujawnienie, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Informacje objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, rozumiane jako nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne oraz organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności, uzyskane w toku kontroli, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów, dla których zostały zgromadzone, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Jeżeli zachodzi potrzeba ujawnienia informacji oraz dowodów uzyskanych w toku kontroli, Prezes UOKiK lub organ wyspecjalizowany ujawni je w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych w postępowaniu rozstrzygnięć.

Art. 40e. 1. Kontrolę przeprowadza się w obecności kontrolowanego lub jego upoważnionego pracownika.

2. Kontrolowany lub jego upoważniony pracownik są obowiązani umożliwić wykonywanie kontroli, a w szczególności:

- 1) zapewnić wgląd w dokumenty objęte zakresem kontroli;
- 2) wydać za pokwitowaniem wyroby lub dokumenty, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli;
- 3) udzielić niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty będące przedmiotem kontroli zostały zapisane na elektronicznych nośnikach informacji;
- 4) udostępnić obiekty i pomieszczenia, w których znajdują się dokumenty i wyroby objęte zakresem kontroli;
- 5) udzielać wszelkich wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
- 6) udostępnić dokumenty w celu sporządzenia kopii; zgodność kopii z oryginałem dokumentu potwierdza kontrolowany.

Art. 40f. 1. W toku kontroli osoba kontrolująca w szczególności może:

- 1) badać akta i dokumenty w zakresie objętym kontrolą;
 - 2) dokonywać oględzin terenów, obiektów, pomieszczeń, wyrobów i innych rzeczy w zakresie objętym kontrolą;
 - 3) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli;
 - 4) żądać udzielenia, w wyznaczonym terminie, pisemnych i ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
 - 5) przesłuchiwać osoby w charakterze strony lub świadka, jeżeli jest to niezbędne do wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;
 - 6) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby kontroli;
 - 7) zabezpieczać dowody;
 - 8) pobierać nieodpłatnie próbki wyrobów do badań;
 - 9) zbierać inne niezbędne dowody w zakresie objętym kontrolą.
2. Osoba kontrolująca jest uprawniona do wstępu oraz poruszania się na terenie, w obiektach i pomieszczeniach kontrolowanego za okazaniem legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, bez obowiązku uzyskiwania przepustki określonej w regulaminie wewnętrznym.
3. Osoba kontrolująca podlega przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy

- obowiązującym w jednostce kontrolowanej.
- Art. 40g. 1. Przedmiotem kontroli może być wyrób, prawidłowość oznakowania wyrobu oraz dokumentacja techniczna wyrobu.
2. Osoba kontrolująca może w toku kontroli żądać od osoby zobowiązanej do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności przedstawienia, w wyznaczonym terminie, w szczególności:
- 1) deklaracji zgodności;
 - 2) nazwy i adresu producenta wyrobu;
 - 3) wykazu uwzględnionych norm zharmonizowanych lub rozwiązań przyjętych w celu stwierdzenia zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami;
 - 4) ogólnego opisu wyrobu, schematu wyrobu oraz instrukcji obsługi wyrobu.
3. W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami osoba kontrolująca może dodatkowo zażądać od osoby zobowiązanej do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności przedstawienia, w wyznaczonym terminie, w szczególności:
- 1) sprawozdania z przeprowadzonych badań;
 - 2) informacji o systemie zarządzania jakością.
4. W przypadku gdy kontrolowany wyrób stwarza zagrożenie dla życia, zdrowia, mienia lub środowiska, osoba kontrolująca może zażądać od osoby zobowiązanej do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności przedstawienia, w wyznaczonym terminie, pełnej dokumentacji technicznej.
5. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 2—4, sporządzono w języku obcym, osoba kontrolująca może żądać, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli, tłumaczenia tych dokumentów na język polski.
- Art. 40h. W przypadku gdy osoba zobowiązana do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności nie przedstawi tych dokumentów osobie kontrolującej lub z przedstawionych dokumentów nie wynika, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, organ wyspecjalizowany może poddać wyrób badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie akredytowanemu laboratorium w celu ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania.
- Art. 40i. 1. W przypadku zabezpieczenia dowodów, pobrania próbek, dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych czynności sporządza się protokół.
2. W celu poddania wyrobu badaniom, o których mowa w art. 40h, organ wyspecjalizowany pobiera nieodpłatnie próbki.
3. Równocześnie z pobraniem próbki wyrobu należy pobrać i zabezpieczyć dodatkową próbkę z tej samej partii wyrobu w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań (próbka kontrolna).
4. Próbką kontrolną jest przechowywana przez kontrolowanego, do czasu jej zwolnienia przez organ wyspecjalizowany, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu; w tym czasie nie może być wprowadzana do obrotu.
5. Próbkę kontrolnej nie pobiera się, jeżeli:
- 1) pobranie próbki byłoby utrudnione ze względu na wartość, rodzaj lub ilość wyrobu;
 - 2) przechowanie próbki w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu jest niemożliwe.
6. Po przeprowadzeniu badań sporządza się sprawozdanie z badań, które dołącza się do protokołu kontroli.
- Art. 40j. 1. W przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wprowadziła wyrób do obrotu.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, organ wyspecjalizowany ustala na podstawie uzasadnionych kosztów badań, z uwzględnieniem rodzaju badanego wyrobu oraz stopnia skomplikowania i zakresu przeprowadzonych badań.
3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.
4. W przypadku stwierdzenia, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, opłaty związane z badaniami ponosi Skarb Państwa.
5. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
- Art. 40k. 1. W przypadku gdy w wyniku kontroli organ wyspecjalizowany, który ją prowadził, stwierdzi, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, może, w dro-

dze decyzji, na okres nie dłuższy niż 2 miesiące zakazać dalszego przekazywania wyrobu użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy.

2. W przypadku wszczęcia postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami organ wyspecjalizowany prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji, przedłużyć zakaz, o którym mowa w ust. 1, do czasu zakończenia postępowania.
3. W przypadku gdy organ wyspecjalizowany prowadzący postępowanie stwierdzi, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1.

Art. 40l. Organ wyspecjalizowany, który przeprowadził kontrolę, przekazuje Prezesowi UOKiK informacje dotyczące ustaleń kontroli, w szczególności informację, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania, a w przypadku stwierdzenia niezgodności z zasadniczymi wymaganiami — czy mogą być one usunięte.

Art. 40m. W przypadku gdy przepisy szczególne dopuszczają możliwość, przed wprowadzeniem do obrotu, prezentowania na targach, wystawach i pokazach oraz w innych miejscach wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, organy wyspecjalizowane mogą prowadzić kontrolę przestrzegania sposobu ich prezentowania, określonego przez te przepisy.”;

23) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. 1. Postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami, zwane dalej „postępowaniem”, wszczyna się z urzędu, w przypadku gdy ustalenia kontroli wskazują, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań.

2. Postępowanie nie może być prowadzone dłużej niż 4 miesiące.”;

24) po art. 41 dodaje się art. 41a—41c w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Stroną postępowania jest osoba, która wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami, wobec której postępowanie zostało wszczęte.

2. Organizacja społeczna może występować z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu tylko w przypadku, gdy osoba będąca stroną postępowania jest członkiem tej organizacji.
3. Przepisy art. 40b ust. 2 i 3 oraz art. 40c i art. 40d stosuje się odpowiednio do stron postępowania.

Art. 41b. 1. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyznaczyć stronie postępowania termin na usunięcie niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami lub wycofanie wyrobu z obrotu.

2. Organ prowadzący postępowanie może przeprowadzić albo zlecić przeprowadzenie kontroli mającej na celu ustalenie, czy niespełnienie przez wyrób zasadniczych wymagań zostało faktycznie usunięte lub wyrób został wycofany z obrotu. Przepisy art. 40 ust. 2 i 3 oraz art. 40a—40l stosuje się odpowiednio.

Art. 41c. 1. Do terminu określonego w art. 41 ust. 2 nie wlicza się okresów, o których mowa w art. 41b.

2. Organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

- 1) stwierdzi, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania;
- 2) niezgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami została usunięta albo wyrób został wycofany z obrotu;
- 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

3. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, a strona postępowania nie podjęła działań, o których mowa w art. 41b ust. 1, organ prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu;
- 2) zakazać dalszego przekazywania wyrobu użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy;
- 3) ograniczyć dalsze przekazywanie wyrobu użytkownikowi, konsumentowi i sprzedawcy;
- 4) nakazać stronie postępowania powiadomić konsumentów lub użytkowników wyrobu o stwierdzonych niezgodnościach z zasadniczymi wymaganiami, określając termin i sposób ich powiadomienia.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, organ prowadzący postępowanie może także nakazać odkupienie wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają. Przepisy o rękojmi za wady stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku wydania decyzji stwierdzającej, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, organ prowadzący

postępowanie może nakazać zniszczenie wyrobu na koszt strony postępowania, jeżeli w inny sposób nie może usunąć zagrożeń spowodowanych przez wyrób.

6. Środki, o których mowa w ust. 3—5, stosuje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami oraz stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób, mając na celu wyłącznie odwrócenie grożącego niebezpieczeństwa lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia konsumentów.
7. Środki, o których mowa w ust. 3—5, mogą zostać wprowadzone na czas określony lub nieokreślony.
8. Jeżeli wymaga tego interes konsumentów lub użytkowników wyrobu, organ prowadzący postępowanie nadaje decyzji, o której mowa w ust. 3, rygor natychmiastowej wykonalności.
9. W celu stwierdzenia, czy decyzje, o których mowa w ust. 3, zostały wykonane, organ prowadzący postępowanie może przeprowadzić kontrolę. Przepisy art. 40 ust. 2 i 3 oraz art. 40a—40l stosuje się odpowiednio.”;

25) art. 42—47 otrzymują brzmienie:

„Art. 42. W zakresie nieuregulowanym do postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 43. 1. Jeżeli organ celny podczas kontroli celnej wyrobów, które mają być objęte procedurą dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, zatrzymuje wyrób i występuje do organu wyspecjalizowanego o wydanie opinii.

2. Jeżeli organ wyspecjalizowany wyda opinię, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, organ celny cofa wyrób za granicę albo, gdy cofnięcie nie jest możliwe, nadaje wyrobowi przeznaczenie celne powrotny wywóz. W przypadku gdy nie jest możliwe cofnięcie wyrobu albo jego powrotny wywóz, organ celny może dokonać sprzedaży wyrobu osobie, która zobowiąże się do dokonania jego powrotnego wywozu, albo nakazać zniszczenie wyrobu, jeżeli dokonanie jego sprzedaży będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione. Organ celny może również wystą-

pić do sądu o orzeczenie przypadku wyrobu na rzecz Skarbu Państwa.

3. Jeżeli organ celny stwierdzi, że wyrób podlegający ocenie zgodności nie jest prawidłowo oznakowany, może podjąć działania określone w ust. 2 bez występowania o opinię do organu wyspecjalizowanego.
4. Koszty cofnięcia wyrobu, jego powrotnego wywozu, sprzedaży lub zniszczenia ponoszą solidarnie: osoba, która wprowadziła wyrób na polski obszar celny, osoba, która przyjęła odpowiedzialność za jego przywóz, bądź osoba, w posiadaniu której wyrób się znajduje.
5. W przypadku podjęcia działań, o których mowa w ust. 2, organy celne informują o nich Prezesa UOKiK.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb:

- 1) postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów;

- 2) postępowania organów wyspecjalizowanych w zakresie wydawania opinii na wniosek organów celnych o spełnianiu przez zatrzymany wyrób zasadniczych wymagań;

- 3) informowania przez organy celne Prezesa UOKiK o działaniach podejmowanych w odniesieniu do wyrobów niezgodnych z zasadniczymi wymaganiami oraz zakres przekazywanych informacji

— mając na uwadze w szczególności konieczność niezwłocznego przekazywania przez organy wyspecjalizowane opinii o wyrobie organom celnym oraz realizacji zadań wykonywanych przez Prezesa UOKiK w zakresie prowadzenia rejestru.

Art. 44. Prezes UOKiK niezwłocznie informuje Komisję Europejską o decyzjach, o których mowa w art. 41c ust. 3 pkt 1—3 oraz ust. 5.

Art. 45. Kto wprowadza do obrotu wyroby niezgodne z zasadniczymi wymaganiami, podlega grzywnie do 100 000 zł.

Art. 46. Kto umieszcza oznakowanie CE na wyrobie, który nie spełnia zasadniczych wymagań albo dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności, podlega grzywnie do 100 000 zł.

Art. 47. Kto umieszcza na wyrobie znak podobny do oznakowania CE, mogący wprowadzić w błąd nabywcę i użytkownika tego wyrobu, podlega grzywnie do 100 000 zł.”;

26) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. Kto wprowadza do obrotu wyrób podlegający oznakowaniu CE, a nieoznakowany takim oznakowaniem,
podlega grzywnie do 100 000 zł.”;

27) uchyla się art. 48;

28) uchyla się art. 62;

29) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Przepisy art. 6—8, art. 14, art. 21—24 i art. 44 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, chyba że wcześniej wejdzie w życie Protokół do Układu Europejskiego między Rzecząpospolitą Polską a Wspólnotami Europejskimi w sprawie Oceny Zgodności i Dopuszczania Wyrobów Przemysłowych, zwany dalej „Protokołem”.

2. Przepis art. 12 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, a dla wyrobów objętych zakresem Protokołu — od dnia jego wejścia w życie.

3. Przepis art. 43 stosuje się do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1362, Nr 128, poz. 1045 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 166, poz. 1360) w art. 8 w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) kontrola nad wyrobami wprowadzonymi do obrotu podlegającymi ocenie zgodności, w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, określonych w odrębnych przepisach,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502) w art. 42 w ust. 2 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) wykonywania kontroli w zakresie zgodności z zasadniczymi wymaganiami wprowadzonych do obrotu wyrobów w odniesieniu do wyposażenia morskiego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271) w art. 2 w ust. 1 w pkt 13 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu, podlegających ocenie zgodności, w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań dotyczących ochrony środowiska, określonych w przepisach odrębnych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 stycznia 2000 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 15, poz. 179 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 166, poz. 1360) w art. 23 w ust. 1 uchyla się pkt 1.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804) w art. 26 pkt 14a otrzymuje brzmienie:

„14a) monitorowanie systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu w zakresie ich zgodności z zasadniczymi wymaganiami, zgodnie z ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652),”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) wymagania, jakim musi odpowiadać aparatura w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej,

3) zasady kontroli wprowadzonej do obrotu aparatury, w tym urządzeń telekomunikacyjnych.”;

2) w art. 88 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, ustalić dodatkowe wymagania w zakresie:

1) zapewniania ochrony tajemnicy telekomunikacji,

2) zabezpieczenia przed nieuprawnionym używaniem urządzeń,

3) umożliwienia dostępu do urządzeń lub sieci służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy,

4) przystosowania do używania przez osoby niepełnosprawne,

5) zdolności do współpracy z innymi urządzeniami telekomunikacyjnymi używanymi w sieci telekomunikacyjnej lub do niej dołączonymi, w szczególności niepowodowania uszkodzeń sieci telekomunikacyjnej lub zakłócania jej funkcjonowania

— które, niezależnie od wymagań wymienionych w ust. 1, powinny być spełniane przez urządzenia, oraz określić termin, do którego mogą być używane urządzenia niespełniające wymagań ustalonych w rozporządzeniu, wprowadzone do obrotu przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, mając na uwadze prawidłowość funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych.”;

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 113, poz. 1070 i Nr 130, poz. 1188.

3) w art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot wprowadzający do obrotu urządzenia telekomunikacyjne jest obowiązany udzielić Prezesowi URTiP, na jego żądanie, wyjaśnień dotyczących przeznaczenia urządzenia telekomunikacyjnego oraz jego właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres zastosowania, z zastrzeżeniem ust. 1a.”;

4) w art. 94 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wprowadzane do obrotu urządzenia telekomunikacyjne podlegające obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami powinny być oznakowane w sposób wskazujący na spełnianie przez nie zasadniczych wymagań.

2. Wprowadzanie do obrotu urządzeń telekomunikacyjnych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, nieposiadających znaku potwierdzającego spełnianie zasadniczych wymagań, jest zabronione.”;

5) w art. 118:

a) w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu aparatury, w tym urządzeń telekomunikacyjnych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez aparaturę zasadniczych wymagań,”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1,”;

6) uchyla się art. 120a;

7) w art. 121 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenie pracy innej aparatury, spełniającej wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes URTiP może w decyzji, o której mowa w art. 119, nakazać:

- 1) czasowe wstrzymanie używania aparatury wywołującej zakłócenia,
- 2) zmianę sposobu używania aparatury,
- 3) zastosowanie środków technicznych prowadzących do eliminacji zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję

— a także postanowić o czasowym zajęciu aparatury, w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn zakłóceń. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

8) w art. 124 w ust. 1 pkt 14a, 15, 16 i 16a otrzymują brzmienie:

„14a) wprowadza do obrotu urządzenia telekomunikacyjne bez przekazania Prezesowi URTiP informacji w trybie i zakresie, o którym mowa w art. 90 ust. 1,

15) wprowadza do obrotu urządzenia telekomunikacyjne podlegające obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, nieposiadające wymaganego dokumentu lub znaku potwierdzającego spełnianie zasadniczych wymagań albo oznakowane w sposób niewłaściwy lub fałszywie,

16) wprowadza do obrotu aparaturę niespełniającą wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej,

16a) nie wypełnia obowiązków nałożonych decyzją wydaną na podstawie art. 119,”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. — Prawo o miarach (Dz. U. Nr 63, poz. 636 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 155, poz. 1286 i Nr 166, poz. 1360) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach nieokreślonych w niniejszej ustawie, dotyczących przyrządów pomiarowych, stosuje się przepisy regulujące zagadnienia oceny zgodności wyrobów zawarte w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652), zwanej dalej „ustawą o ocenie zgodności”.”;

2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu w państwach członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, dopuszcza się do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes UTK jest organem wyspecjalizowanym w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652), wykonującym kontrolę wyrobów przeznaczonych do stosowania w infrastrukturze kolejowej, na bocznicach kolejowych, kolejach wąskotorowych oraz w metrze, związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu, a także wykonywaniem przewozów osób i towarów oraz eksploatacją pojazdów szynowych.”;

2) w art. 15 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) mają prawo, w ramach kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu, wstępu do siedzib, obiektów i urzędzeń przedsiębiorców produkujących, importujących lub wprowadzających wyroby do obrotu, a także do siedzib, obiektów i urzędzeń zarządców, przewoźników kolejowych oraz użytkowników bocznic, oraz do:

- a) wizytowania obiektów handlowych, przemysłowych oraz magazynów,
- b) wizytowania miejsc pracy i innych obiektów, w których wyroby są oddawane do użytku,
- c) organizowania wyrwykowych kontroli na miejscu,
- d) pobierania próbek wyrobów oraz poddawania ich kontrolom i badaniom,
- e) żądania udostępnienia wszystkich niezbędnych informacji.”.

Art. 10. Wyroby podlegające obowiązkowej certyfikacji na znak bezpieczeństwa „B” i posiadające ten znak wydany na podstawie odrębnych przepisów,

wprowadzane do obrotu po dniu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, podlegają ocenie zgodności na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. Przepisy wykonawcze wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie upoważnień zmienionych tą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 12. Przepis art. 2a ustawy wymienionej w art. 8 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1653

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 września 2003 r.

w sprawie zwrotu lub umarzania należności celnych

Na podstawie art. 252 § 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) inne niż określone w ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny, zwany dalej „Kodeksem celnym”, wypadki, w których należności celne są zwracane lub umarzane;
- 2) tryb i warunki dokonywania zwrotu lub umorzenia;
- 3) termin, w którym może być złożony wniosek o zwrot lub umorzenie należności celnych.

§ 2. Należności celne są zwracane lub umarzane, gdy:

- 1) po zwolnieniu towarów niekrajowych objętych procedurą celną odprawy czasowej, z całkowitym lub

częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, towary te zostały skradzione, a następnie odnalezione w stanie, w jakim znajdowały się w momencie kradzieży, przy czym nastąpiło to przed przewidywanym w pozwoleniu terminem zakończenia procedury odprawy czasowej;

- 2) towary, które ze względu na ich przeznaczenie zostały dopuszczone do obrotu z zastosowaniem środków taryfowych, o których mowa w art. 14 Kodeksu celnego, zostały skradzione, a następnie, nie później niż w okresie sześciu miesięcy, odnalezione w stanie, w jakim znajdowały się w momencie kradzieży;
- 3) niemożliwe jest otwarcie środka transportu, w którym znajdują się towary uprzednio dopuszczone do obrotu, i w związku z tym niemożliwe jest dokonanie jego rozładunku;
- 4) towary dopuszczone do obrotu zostały następnie objęte procedurą uszlachetnienia biernego, w celu bezpłatnego usunięcia przez dostawcę usterek występujących w towarze, a kontrahent zagraniczny zdecydował się na zatrzymanie towarów i organ celny, który wydał pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetnienia biernego, został o tym fakcie powiadomiony;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122.